

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Ex Libro Primo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ΕΚΛΟΓΑΙ Α ΕΧCΕΡΤΑ
 ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΧ ΕCCLΕSΙΑSICA
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΗΙSΤΟΡΙΑ
 ΘΕΟΔΩΡΟΥ THEODORI
 ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, LECTORIS,

Ἀπὸ Φωνῆς νικηφόρου καλλιῆε &
 Ξανθοπούλου.

Auctore Nicephoro Callisto
 Xanthopuli filio.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

EX LIBRO PRIMO.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ὁ νεώτερος
 ἔλθων εἰς κυνηγιον, εἰς Β
 λυκὸν ποταμὸν παρὰ χείρας,
 ὡς λέγει, τῇ Ἰπύσῃ νυκτὶ
 ἐτελεύτησεν, καὶ ἔταφεν ἐν
 τῇ θήκῃ δεκαδὲκα πατρὸς
 αὐτοῦ. λέγει ὅτι καὶ ἡ βασίλισσα διδοκία ἀπ-
 ἔλθεσα εἰς ἱεροσόλυμα, ἐκέτι ὑπὸ σφραγῆ.
 μαρῖνα ἢ παρθενὸν ἐν τοῖς βασιλείοις,
 παρὰ τὴν ἀδελφὴν ἐτελεύτησεν καὶ ὅτι χρυσά-
 φιον τὸν τρυμᾶν ἀνείλεν ἢ παλχερία. καὶ
 ὅτι ἡ διδοκία τῇ παλχερίᾳ τὴν εἰκόνα τῆς
 θεομήτορος, ἢ ὁ δόξολογὸς λεκάς κα-
 τὰ τὴν ἱεροσόλυμων ἀπέστειλεν.

Μαρκιανὸς ἰλλυριὸς τὸ γένος, τριεὶ ἐ-
 ἔτη, παρὰ βεβηκὸς ἐν ἡλικίᾳ, ἐν πολέμοις γε-
 νόμενος ἀείσθη, ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν
 τῷ ἐξέδωμῳ, ὑπὸ παντὸς τῆς στρατῆ. ὁ δὲ εὐδὺς
 ἐκέλευσεν ἀρχόντᾳ Ἰπύσῃ δόξασθαι μὴ γίνεσθαι.

Μαρκιανὸς καὶ παλχερία ἔγραψαν λέ-
 σθη τῷ πάπᾳ ρώμης, πᾶσαν ἀπὸ αὐτῶν
 πᾶν παρὰ χεῖρας ἐνετάγησαν ἢ καὶ αὐτῶν αἰ-
 κελεύσας. ἔγραψε ἢ βασιλεὺς καὶ τοῖς καθ'
 ἕκαστον τόπον Ἰπυκόποις. λέων ἢ ὁ ἐπίσκο-
 πὸς ἔγραψε πρὸς τὴν ἐν νικαίᾳ ἐλπίζο-
 μένῃ γίνεσθαι σωσθὸν θυμασίαν Ἰπυσο-
 λῶν, ἢ τις καὶ ἐν τοῖς παρὰ χεῖρας ἐν καλχη-
 δὸν ἐμφέρει, καὶ ὑπὸ τῆς ἰσορῆθῆς ἐν τε-
 ταχῆ.

THEODOSIUS junior
 ad venationem egres-
 sus, cum in Leucum
 fluvium abreptus fuisset,
 ut refert Theodor-
 us, sequenti nocte
 mortuus est, & in momento Arca-
 dii patris ipsius sepultus. Refert etiam
 Theodorus Eudociam Augustam Hiero-
 solyma profectam, non amplius re-
 vertisse: Et Marinam virginem in pala-
 tio ante fratris sui obitum è vivis exce-
 lisse. Ait praterea Chrysaphium, qui
 & Tzumas dictus est, jussu Pulcheriæ
 interfectum fuisse. Refert etiam Eudo-
 ciam ab urbe Hierosolymitana ad Pul-
 cheriam misisse imaginem matris Do-
 mini, quam Lucas Apostolus depinxerat.

Marcianus oriundus ex Illyrico, Tri-
 bunus, provecta jam ætate & in bellis
 strenuus, ab universo exercitu Impera-
 tor renuntiatus est in Septimo. Qui
 statim constituit, ne quis numerato
 pretio ad magistratum promoveretur.

Marcianus & Pulcheria litteras scri-
 pserunt ad Leonem Papam urbis Ro-
 mæ, quibus omnem illi potestatem
 tribuebant. Ea quoque jussiones in-
 fertæ sunt actis synodi Chalcedonen-
 sis: scripsit etiam Imperator ad singula-
 rum urbium Episcopos. Leo autem
 Episcopus, mirabilem Epistolam scri-
 psit ad synodum quæ Nicææ congre-
 ganda esse credebatur: Quæ quidem
 Epistola inserta est etiam actis Synodi
 Chalcedonenfis, & à Theodoro Lecto-
 re hîc refertur.

Cum ex omnibus locis Episcopi congregati essent Nicææ, Marcianus qui tum in Thracia morabatur, literas scripsit ad Synodum, se se excusans. Deditque operam, ut synodus Chalcedonem transferretur, propterea quod cuperet ipse interesse Concilio, juxta exemplum div. Imp. Constantini. Hoc igitur modo synodus Chalcedonem translata est, & in Ecclesia Euphemie Martyris celebrata. In hac synodo multa necessaria dogmata ac negotia constituta sunt: Quorum notitia & multiplex utilitas ex ipsa actorum lectione percipi potest. Expositi sunt etiam Canones viginti septem. Quibus omnibus gestis Episcopi ab Imperatoribus honorati, singuli ad proprias civitates remeant.

Pulcheria Augusta admodum pia extremum diem obiit, cum multa præclare in vita gessisset, cunctaque bona sua moriens pauperibus reliquisset. Ejus testamentum Marcianus infirmare noluit: sed ad perficienda cuncta quæ illa mandaverat, libenter sumptus subministravit. Ædificavit autem Pulcheria Ecclesias complures: Eam scilicet quæ est in Blachernis: Item eam quæ est in Chalcopratiis. Aliam quoque quæ dicitur Hodegorum: Item Ecclesiam S. Laurentii Martyris.

Marcianus ad supplicationes quæ fiebant in Campo, pedes extra civitatem progressus, multas pecunias pauperibus erogavit. Anatolium vero urbis Episcopum hortatus est, ut juxta morem Episcoporum urbis regie, à Tauro usque ad Campum lectica vectus ad supplicationem procederet. Verum ille cum Marcianum pedibus incedentem vidisset, ipse quoque pedes processit.

Marcianus cum didicisset ea quæ adversus Romam & Imperatrices facta fuerant à Vandalis ex Africa profectis, sicut Imperatorem decebat commotus, ad bellum se paravit. Contigit autem ut ad Supplicationem procederet, in Campum die XXVI. Januarii. *Ejus autem loco Imperator eligitur Leo, oriundus ex Thracia, dignitate Tribunus.

Timotheus audita Marciani morte, adversus Proterium insurgit, cumque in baptisterio Ecclesie occidi, & cadaver ejus per urbem trahi & incendio confumi curavit. Porro hic Timotheus Ælurus, antequam Proterius occideretur, præstigiis quibusdã ac machinamentis

A Τῶν ἀπαταχῆς Ἐπισκόπων συναχθέντων ἐν τῇ νικαίᾳ, μαρκιανὸς διαπέμψας ἐν θράκη, ἔγραψε τῇ συνόδῳ ὅπως γένοιτο ἐν τῇ νικαίᾳ, καὶ τῷ συνόδῳ ἐν καλχηδόνι μὴ γαγεῖν ἐσπύδασε, θέλων δι' ἐαυτοῦ παραῖσι ἐν τῇ συνόδῳ, καὶ μίμησιν κωνσταντίνου ἑτάτοιόνω ἢ συνόδῳ ἐν καλχηδόνι μὴ θέν, ἐν τῷ ναυδιδιφημίας τ' μάξιμου. ἐν πολλὰ καὶ ἀναγκαιὰ διέτυπώθη δόγμα τε καὶ πρῶτον μάλιστα, ὡν ἡ γνώσις καὶ ἡ ὠφέλεια πολλομερῆς ἔσται, διὰ τῶν πεπερασμένων δηλοῦν ἀναγνώσεως, καὶ κανόνων ἡ ἐκθεσις. ἀπὲς ἀπαταχῆς πρῶτον μάλιστα οἱ ἐπίσκοποι, καὶ πάση τιμῇ τῶν βασιλείων τιμηθέντες, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ τῷ ἰδίῳ πῶλον κατέλαβον.

Παυλοῦ καὶ ἡ δισέβης ἐτελεύτησεν, πολλὰ δὲ καθεθώματα καὶ πάλια τὰ ἐαυτοῦ, πτωχοῖς καὶ ἀλεῖψασα ἀπὲς μαρκιανὸς ἔσχε ἀπέψεν, ἀλλὰ καὶ ταῖς χρείαις ἀπίστας ἀποδύμως ὑποπρέτησεν. ἐκίησε δὲ καὶ εὐκλείης οἶκος παυλοῦ πολλὰς, τὸν ἐν βλαχέρνας, τὸν χαλκοπράτων, τὸν ἐν γῶν. μετ' ὧν καὶ τὸν λαυρενίου τὸν μάρτυρα.

C Ἐν ταῖς λιγαῖς ἡμερῶν ἐν τῷ κάμπῳ, πέριξ μαρκιανὸς ἐξερχόμενος, πολλὰς τοῖς δεομένοις δωρεὰς παρέειχεν. ἀναβάντων τὸν ἐπίσκοπον, πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς ἐπισκόπων τῆς πόλεως, διπλῶς ταύρα φορέων φερόμενον, λιτανεύειν ἕως τῆς κάμπῳ. ὃ δὲ μαρκιανὸν βλέπων περὶ ζεύοντα, καὶ αὐτοῦ περὶ ζεύον ἐλίξανευεν.

Μαρκιανὸς γνῶς τὰ ἐν τῷ ἄφρονι κατὰ τὴν ῥώμης καὶ τῶν βασιλίδων ἡρώμια, κινήσει βασιλικῶς, πρὸς πόλεμον ἡντιπρὸς πίετο. Συνέβη δὲ αὐτὸν ἐξελθεῖν ἐκ τῶν λιτῶν ἐν τῷ κάμπῳ, τῷ ἰανναρίῳ μηνί κς'. προχθεί(ε) δὲ εἰς βασιλεῶν λις, θράξ μὴν τὰ γῆν, περὶ ἐπὶ τῆς ἀξίαν.

Τιμόθεος τὸν μαρκιανὸν αἰδοόμενος θάνατον, καὶ προδρείῃ κινή(ε), καὶ ἔστον ἐν τῇ κλημνίᾳ τῆς ἐκκλησίας (Φαγῆναι παρὰ σκεύασε, ἵνα τὸν νεκρὸν συζητηῖ, καὶ πρὸς αὐτὸν δοθῆναι τιμὸν τῶν ἀλλοτρῶν, πρὶν ἢ ἀναγεθῆναι προτέριον, μελανία τῆς χερσὶ ἀμύσει, νυκτὸς

νυκτός ἐν τοῖς τῶν μοναχῶν κελλίοις ἀφείρε-
χάρμῳ, ὃς ὀνόματος ἐκάλει ἕκαστον μο-
ναχόν. ἐκίειν δ' ὑπακούσθαι, ἐλεγχε δὲ οἷς
μὴ εἴη τῶν λειτουργικῶν πιδυμάτων ἀπε-
σάλη δ' πᾶσιν εἰπεῖν, ἵνα ἀφείρεται μὴ τὴν κοι-
νωσίαν φθίζουσαι, τιμώθων δ' τὸν αἰλῆρον
ἐπίσκοπον προχειρίζουσαι, ἐαυτὸν δὲ ἅλῳ
πᾶσι ποιῶν.

Ὁ αἰλῆρ Ζώνη τὴν προσηγορίαν, ὑπὸ κα-
θηρημένων ἐπισκόπων χειροτονεῖται, καὶ ἐν-
θους θορύβων καὶ ταραχῶν τὴν ἐκκλησίαν
ἐπλήρωσεν.

Ὁ σισιδανός ἦν ὁ μέγας ἰακώβος. ὅπως δ'
ἦν ἐν ἀρέτῃ εἰδέναι τὸ ἀεὶ τὰς πλυνύσας ἐλ-
λινίδας κόρας ἐν τῇ πηγῇ, αἱ τινες ἐπὶ τῇ
ρήματι ἰακώβου ἐπολιώθησαν, καὶ ἡ πηγὴ
ἐξηρανόθη ἢ ἐν ἑξάμηνῳ πάλιν, ἀπεκατέ-
σθη τὰς μέντοι κόρας ἀποπολιώσας κατέλι-
πε. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐστὶ ἰακώβος ὁ καὶ τοθαυ-
ματό ἀεὶ τὴν πηγὴν τὰς κόρας ποιῶν,
ὅτι ἐστὶν ὁ ἀνιγγραφῆς πρὸς τὰ ἐκκύβητα,
ὅτι ὁ σισιδανός, ἐν τοῖς κωνσταντῖν ἦν χεθ-
νοίσι. πάλιν δὲ ἐστὶ ὁ δευτέρος ἰακώβος μέ-
γας ἦν ἐπιθαύμασθαι, ὡς φησὶ ἐν τῇ φιλο-
θέῳ ἰστορίᾳ ὁ θεοδώριος.

Λάρινα καὶ ἡτοῖμασε θεοδώριος πρὸς τα-
φῶν τῶν μεγάλων ἰακώβου. Συνέβη δ' ἡ πόλις
λαβῆσαι τὸν θεοδώριον. πάλιν δὲ ἐστὶ ἐν ἀν-
τὶ ἐτέθη ὁ μέγας ἰακώβος.

Συμεῶν, διὰ κάμης ἦν σισάν, καὶ πρῶ-
τος τῶν κίων ἐπιήρδωμα ἐπεινόησεν μέγας
ἡρόδοτος, ὡς διηγεῖται τὰ περὶ αὐτὸν συγ-
γραμμάτια.

Ἀνατολίος τελοβήσαντος, ἡνναδίου προ-
χειρίζου. πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας,
ἀκακίᾳ τῶν ὀρφανοτρόφου συμψήφου ἡρο-
μένου. πρεσβυτέρου δ' ἡνναδίου μαρκιανόν
οἰκονομον, τῆς τῶν καθαρῶν ἀναθήσεως,
εἰς τὴν ἐκκλησίαν μελετήσασα. ὅς ἅμα τῶ
ἡρώδου οἰκονόμου, τὰ πρὸς φερόμενα ἐν
ἐκαστῇ ἐκκλησίᾳ, ὅσα τὰ πρὸς κληρικῶν κο-
μίσεως διετύπωσεν, ἕως τέττα τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας πάντα κομιζομένης.

Λέων ὀνομαζέτησε, τὴν κυριακὴν ἑστῶ
πᾶσιν ἀργεῖα, ἀπὸ αὐτὸν τεῖναι καὶ σεβασ-
μίαν καὶ ἐκ κληρικῶν ἑστῶ τῶ ἐπαρχῶ τῶν
πρωτοκλήτων μόνον ἀποκρίνεσθαι.

A ulus, noctu cellas Monachorum cir-
cuiubar, singulos Monachos nominatim
appellans. Cumque is qui nominatus
erat respondisset, ipse unum ex Ange-
lis se esse dicebat, ad hoc missum ut
singulis denuntiaret, ne Proterio com-
municarent, sed ut Timotheum Aelu-
rum Episcopum eligerent, semetipsum
cunctis manifeste designans.

Aelurus vivente adhuc Proterio, ab
Episcopis qui depositi fuerant, ordina-
tur, statimque turbis ac tumultuatio-
ne Ecclesiam implevit.

Magnus Jacobus Nisibi erat oriun-
dus. Quanta autem virtute praeditus
fuerit, apparet ex miraculo quod fa-
ctum est in puellis quibusdam Gentili-
bus, quae lavabant in fonte. Haec enim
post imprecationem Jacobi incanue-
runt, & fons ipse exaruit, quem mox
Jacobus orationibus suis restituit. Puel-
las vero ipsas canas reliquit. Sciendum
porro est, Jacobum hunc qui istud mi-
raculum in fonte & in puellis perpetra-
vit, alium esse ab eo qui ad Encyclicas
litteras rescripsit. Nam Nisibenus qui-
dem ille vixit temporibus Constantii.
Hic tamen junior Jacobus miraculis
quoque clarus fuit, ut testatur Theo-
dorus in historia Philotheo.

Theodorus arcam magno Jacobo
ad sepulturam paraverat. Verum
Theodorus ante Jacobum e vivis ex-
cessit. Nihilominus tamen magnus
Jacobus in arca depositus est.

Symeon oriundus fuit ex vico Si-
san, qui primus stanti in columna ex-
ercitationem excogitavit. Vir autem
fuit praestantissimus, ut testantur libri
de ejus vita conscripti.

Mortuo Anatolio, Gennadius pres-
byter Ecclesiae CP. in ejus locum sub-
stituitur: simul nominato quorundam
suffragiis Acacio, Orphanotrophii
Preposito. Porro Gennadius Oecon-
omum Ecclesiae constituit Marcianum,
qui ex Catharorum secta ad Ecclesiam
Catholicam transierat. Hic simul atque
Oeconomus factus est, decrevit ut quae
in unaquaque Ecclesia offerebantur,
Clerici ejusdem Ecclesiae acciperent:
cum ad id tempus magna Ecclesia, uni-
versa accipere soletet.

Leo Imp. lege lata constituit, ut die
Dominico cuncti feriantur, isque
dies ab omni opere vacuus esset ac ve-
nerabilis. Constituit etiam, ut Cleri-
ci apud solum Praefectum praetorio
convenirentur.

Hic Gennadius neminem ordinabat, A qui Pfalterium non sciret memoriter. Sub eodem Gennadio Pictoris cujusdam manus exaruit, qui Christum Jovis specie depingere ausus fuerat. Sed Gennadius pictorem precibus suis mox sanavit. Scribit porro Theodorus noster, melius esse & magis consentaneum veritati, Christum aliâ formâ pingere, crispo scilicet & raro capillitio.

Eleutherio martyri ob quendam ejus clericum Gennadius scripsit in hunc modum. Miles tuus disciplinam non servat. Tu igitur, aut emenda illum, aut dele. Statimque mortuus est clericus, utpote qui malis moribus esset præditus.

Hujus Gennadii temporibus, Studios Ecclesiam sancti Joannis exstruxit, & Monachos ex Acæmitensibus in ea collocavit. Gratissimus verò Præpositus sacri cubiculi, exstruxit Ecclesiam sancti Cyriaci, in qua etiam Monachi vestem assumpsit, simulque Præpositi munus implere non destitit.

Daniel vir plane admirandus, ex Symeonis monasterio profectus, columnam quæ est in Anaplo conscendit.

Anthimus & Timocles tropariorum Poætæ, in duas factiones divisi sunt. Et ii quidem qui Chalcedonensem synodum probabant, unâ cum Anthimo collectas agebant. Hic enim vigilas quoque celebrari fecit. Quotquot verò supradictæ synodo infensi erant, Timocli adhererunt.

Martyrio Antiochenis Ecclesiæ Episcopatum gerente, Zeno magister militum qui Leonis Imperatoris filiam Ariadnen, uxorem duxerat, Antiochiam venit. Erat in ejus comitatu Petrus quidam, cognomento Fullo, presbyter Ecclesiæ S. Bassæ martyris, quæ est Chalcedone. Hic sedis Antiochenæ cupiditate captus, persuasit Zenoni, ut conatus ipsius adjuvaret. Conductis igitur quibusdam ex Apollinaris secta, contra fidem & contra Martyrium Episcopum plurimos tumultus excitavit, Anathemati subjiciens eos qui non dicerent Deum crucifixum. Quam ob causam populum quoque inter se dissidere fecit. Addiderat enim trifragio hæc verba: Qui crucifixus es pro nobis.

Martyrius cum ad Imperatorem venisset, honorifice dimissus est, studio atque hortatu Gennadii. Reverfus autem Antiochiam, cum Antiochenes turbis ac seditionibus delectari, & Ze-

Outo. εδ' ένα εχειρσόνει, τὸ ψαλλόμενον μὴ γνώσκοντα. Ἐπὶ γηνάδιε, ἡ χεὶρ τῆς λαγέφου ἐξηράνθη, καὶ ἐν τάξει διός, τοῦ πατῆρος γράψαι τοὺς μισθούς. ὅτι δι' ἐσχισίαν ἀσάλο γηνάδιε. Φησὶ δ' ὁ ἴσωρ, ὅτι τὸ ἄλλο σχήμα τῆς σωτῆρος, τὸ ἔλον ὀλιγοτέρον, ὑπαρχὴ τὸ ἀληθές εἶρον.

Ἐλδοθεῖω τῷ μάρτυρι δι' ἓνα κληρικόν τῆς ναῦ αὐτῆς, ἐδήλωσεν ὁ γηνάδιε, ὅτι ἡ σφαλιώτης σε ἀτακτεῖ ἢ διορθώσῃ τῆς, ἢ ἐκκλον. ὁ δ' εὐθύς ἐτελδιτῆσεν ὡς καὶ τρεπτο.

Ἐπὶ γηνάδιε σάδιος ἔκλισε τὸν ναὸν τῷ ἀγίῳ ἰωάννῃ, καὶ μοναχὸς ἐν τῷ ἀνοικίῳ των ἐνεκάλεσεν. γρηθήσιμῳ δ' ὁ πρῶτος σίλῳ, τὸν τῷ ἀγίῳ κυριακῷ, ἐν ᾧ καὶ τὸ μοναχικὸν σχήμα ἔλαβεν, ἅμα ἐπὶ ημεῖς τὰ πραιποσίτε.

Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος ἐν τῆς συμεώνῳ μάνδρας ἐλθὼν, τῷ σὺλῳ ἐπέθη τῷ ἐν τῷ ἀνάπῳ.

Ἀνθιμῳ καὶ τιμοκλῆς, ὁ τῷ τρεπαιλῶν ποιητῷ, καὶ Φαλείας διηρέτησαν. ἀλλ' ὅσοι μὲν ἐχαιρον τῇ ἐν χαλκηδόνι συνόδῳ, ὅσοι δὲ τῷ ἀνθιμῳ συνήγοντο. αὐτὸς γὰρ καὶ τὰς παννυχίδας παρεσκόδιασε γίνεσθαι. ὅσοι δὲ ταύτης ἐχθροί, τῷ τιμοκλῆῳ ἀπεσέκεντο.

Μάρτυριε τὴν ἀντιόχειας Ἐπισκοπήν ἐκκλησίαν, κατέλαβε τὴν ἀντιόχειαν ζήνων ὁ σφαλιλάτης, ὁ γαμερὸς Ἐπιθυσιεὶ δ' ἐμαδιντῆ βασιλέως λέοντι. τῷ τῷ πρῶτος πρῶτος εὐτερο, τῷ ἐν χαλκηδόνι ναῦ βασιλεῖ τῆς μάρτυρο, ὁ ἐπὶ κλην κναφὸς, κλητέσεν ἐπὶ ἀντιόχειαν τῷ ζήνωνι τῷ βασιλέως γαμερῷ. ἐποφθαλμίσας δ' τῷ θρονῷ τῆς πύλεως, πέθη τὸν ζήνονα σμωεργήσαι αὐτῷ. καὶ μὴ δ' ἀμύροσιν ἀσάλο ἐπὶ ἀπολλωνάριον μνείας θορύβους καὶ τῆς πίσεως καὶ μάρτυριε τῷ Ἐπισκόπῳ εἰρῆσάλο, ἀναθέματι βάλλων τῶν μὴ λέγοντας, ὅτι θεὸς ἐσαυρώθη. ἐν οἷς καὶ τῶν λαὸν εἰς διαίρεσιν ἤγαγε, καὶ ἐν τῷ πρῶτος πέτες, τὸ ὁ σωρωθεῖς δι' ἡμᾶς ἀπεσέθησαν.

Πρὸς βασιλέα ἐλθὼν μάρτυριε, σὺ πολὺ τιμῷ ἀπελύθη σπασθῆ ἡ παρὰ τὸν γηνάδιε. ἐλθὼν δ' εἰς ἀντιόχειαν, καὶ βλέπων ἀντιόχειας ταραχὰς καὶ σάσεσι χαιροῦσας, καὶ ζήνονα

τῆτοις συμπερίποινα, ἀπέλαξάλο τῆ ἐπισκο-
πῆ ἐπ' ἐκκλησίας εἰπὼν, κλήρω ἀνυποτάκτω,
καὶ λαῶ ἀπειθεῖ, καὶ ἐκκλησία ἐρρηπωμένη
δοσιλάτοιαι, φυλάττων ἐμαυτῷ τὸ τῆς ἱερω-
σύνης ἀξίωμα.

Μαρτυρεῖ ἀναχωρήσαντι, τυραννικῶς
ὀκναθὺς τῷ θεῷ ἐπεπήδησε, καὶ χειρο-
νεί ἐυθύς ἐπίσκοπον ἀπαμείας ἰωάννη τινά
ἀπὸ κατὰ εἰσέσεως, γνῆς ἢ ταῦτα γηνάδιος,
διδάσκῃ πάντα τὸν βασιλέα. ὁ ἢ κελύξ τὸν
κλαφέα πεμφθῆναι εἰς Ἴξορίαν, ὅπερ παρ-
μαθῶν, Φυγῆ χησάμυρος τὴν Ἴξορίαν διέ-
φυγῆ. ἤφω ἢ κοινῆ ἰαλιανὸς τῆ ἐπισκοπῆ B
χειρίζετ).

Ἐμπροσθὸς ἐν τῆτω τῷ χρόνῳ μέγας
ἐγένετο, τῆ δὲ βίβρα Ἐσπερίμεβρις μινός, ἀπὸ
τῆ νεωρεῖς δὲ ξάμυρος, καὶ φθάσας ἕως τῆ
ἀποστόλε θωμά τῷ ἀμανίτι. μαρκιανὸς ἢ
ὁ οἰκονόμος ἀνελεθῶν εἰς ἔδν κεράμης τῆς ἀ-
γίας ἀναστασίας, καλεχων τὰ εὐαγγέλια, ἐυ-
χαῖς ἔδ ἀκρυσι τὸν οἶκον ἀπαθῆ διεφύλαξε.

Λέων ὁ βασιλεὺς παρθεβάλλο καίσαρα
λέοντα τὸν μικρόν, τὸν γόν δὲ γιάδης τῆς ἐαυτῆ
θυγατρὸς, κὶ ζήνωνος τῆ γαμετρῆ αὐτῆ. ἐν ἢ
τῆτω τῷ χρόνῳ, ἡ κόνη κατῆλθε, μινὶ νοεμ- C
βείω, πνευματικῶν νεφῶν φανείων τῶν ἐν
ἐραυτῷ παρτερον. ὡς πάντας ἔδν ὀρῶντας λέ-
γν, ἐραυτῶν κατενεχθῆναι.

Λέων ὁ βασιλεὺς στρατὸν ἐν ἀφρικῇ κτ' σι-
νηίχρ ἔξέπεμψε. καὶ τοσάτος λῶ ὁ στρα-
τῆς, ὡς ἔδν ναύτας ἔδν τὸν στρατὸν διασῶζον-
τας χιλιάδας εἶναι ζ'. βασιλίσκος ἢ πικου-
δῆς τὴν ἡγεμονίαν τῆ στρατῆ, ὁ ἀδελφὸς βη-
εῖνης τῆς γαμετρῆς τῆ λέοντι, ἐπὼ τῆ σιμ-
βείχρ ἢ πῆαδς μέλλοι, χημάτα λαβῶν,
πάντα παρθεδῶκε παρθεναίσι ἑσπαρε.

Γεννάδιος νυκτὸς κατελθὼν εἰς τὸ θυπασήριον D
ἕξαδς, εἶδε τι φάσμα δαιμόνιον. ὡ ἐπι-
μήσας ἢ κασε κεράσοντι. ὡς αὐτῆ μὲν ζῶν-
τες ἐνδίδωσιν. ὑσπερον ἢ λυμανεῖδς πάντως τὴν
ἐκκλησίαν. ὅπερ δέισας ὁ γηνάδι, πολλά
τὸν θεὸν ἐκεῖδςας, μτ' μικρόν ἐτελδύτησεν.

Λέων ὁ μικρὸς τῆδὸν πατέρα ζήνωνα βασιλέα
ἐν τῷ ἰπποδρομίῳ ἀνηγόρδουσε, δέκα μόνες
μῆνας αὐτὸς βασιλεύσας κὶ ἐυθύς ἐτελδύτησεν.

Βασιλίσκος ὁ βηεῖνης γαμετρῆς τῆ μεγά-
λε λέοντος ἀδελφός, διαίριθων ἐν ἡρακλεία

A nonemiis favere animadverteret, Epi-
scopatui renuntiavit coram universa
Ecclesia, his verbis usus. Clero con-
tumaci, & populo immorigero, & Ec-
clesia contaminata renuntio, servata
mihī sacerdotii dignitate.

Post abscēssum martyrii, Petrus in
sedem Episcopalem tyrannice invasit.
Statimq; Joannem quendam qui antea
depositus fuerat, Episcopum Apamiæ
ordinavit, quæ cū didicisset Gen-
nadius, cuncta Imperatori significavit.
Imperator verò Petrum in exilium
mitti jubet, qui cū id præcisset, fu-
ga elapsus exilium devitavit: Ejus au-
tem loco Julianus communi omnium
consensu ad Episcopatum promotus est.

His temporibus magnum extitit in-
cendium die secundo Septembris,
quod à Neorio exorsum, usq; ad Ec-
clesiam sancti Thomæ Apostoli, quæ
Amantii dicitur, pervenit. Marcianus
verò Oeconomus cū in tectum Ec-
clesiæ S. Anastasiæ conscendisset, Ev-
angeliorum codicem manu gestans,
precibus & lachrymis ædem illam
servavit.

Leo Imperator Leonem Juniorem,
Ariadnes filiæ suæ & Zenonis generi
filium, Cæsarem renuntiavit. Eodem
anno cinis decidit, cū nubes in cælo
ardere prius visæ essent: adeo ut om-
nes qui id videbant, ignem è cælo
demissum esse dicerent.

Leo Imperator exercitum in Africam
contra Gisericum misit. Hic autem ex-
ercitus adeo numerosus fuit, ut nautarum
qui illum transportabant, septem
millia fuerint. Basiliscus verò frater Ve-
rinæ Augustæ, cui totius exercitus cura
commissa erat, cū Gisericus jamjam
vincendus esset, accepta pecuniâ rem
prodidit, hortatu Aspatis.

Gennadius cū noctu orandi gratia
ad altare descendisset, Dæmoniacum
quoddam spectrum vidit. Quod cum
objurgasset, audivit illud exclamans
in hæc verba: se ipso quidem supersti-
te quiescere: postea verò Ecclesiam
penitus vastaturum, quod metuens
Gennadius, cū Deum ardentissime
precatu esset, paullo post è vita dif-
cessit.

Leo Junior Zenonem patrem suum
in Circo Imperatorem renuntiavit, &
paullo post discessit è vita, cū decem
duntaxat menses imperasset.

Basiliscus frater Verinæ, quæ conjux
fuerat Leonis Augusti, cū Heracleæ

in Thracia moraretur, adversus Zenonem conspiravit, Verinā maximē opitulante & quibusdam ex senatu. Quo comperto, Zeno Ariadnen & quasquinq; potuit opes secum assumens, in Isauriam fugit.

Basiliscus in Campo Imperator est renuntiatus. Qui mox Marcum filium suum Caesarem nuncupavit, & Zenonida conjugem suam Augustam. Statimque bellum adversus fidem movere cepit, Zenonide maximē contra Orthodoxos eum incitante.

Basiliscus proposito edicto Aelurum revocavit. Petrus autem Fullo ex monasterio Acæmitensium, in quo latebat, egressus est. Denique quicumque Chalcedonensi synodo adversabantur, sumpta fiducia adversus eam insurrexerunt. Porrò Aelurus, cum seditionem atque incompositam Alexandrinorum turbam collegisset, unā cum illis ex ædibus Basilisci supplicans ad Ecclesiam processit, ipse aſino vectus. Cumque ad locum qui Octagonus dicitur, pervenisset, graviter prolapsus est. Et fracto pede, cum ingenti ignominia recessit.

Basiliscus Chalcedonensem synodum damnans, eiq; aperte repugnans cum Imperiali diplomate Timotheum Alexandriam dimisit, & Petrum Fulionem Antiochiam.

Basiliscus generali sanctione Chalcedonensem synodum rejici jussit. Operam autem dabat, ut idem quoque faceret Acacius. Verum id perficere nullo modo potuit, cum universa civitas unā cum mulieribus & parvulis in Ecclesiam conveniens, Basilisco obstisset. Quin etiam Acacius semetipsum & Cathedram atque altare nigris vestibus obtexit. Magnus autem Daniel zelo fidei succensus, è columna descendit, & unā cum plebe atque Acacio conventus Ecclesiasticos frequentavit.

Basiliscus furorem populi metuens, ex urbe regia discessit, cum interdixisset Senatoribus, ne cum Acacio colloquerentur. Minabatur enim populus se urbem incensurum. Daniel verò, Monachis & quibusdam ex populo secum assumptis, petrexit ad locum in quo erat Basiliscus. Et Olympius Monachus magna cum libertate Basiliscum allocutus est.

Basiliscus cum Zenonem ex Isauria expeditionem contra ipsum movisse

A τῆς θράκης, βελδύει καὶ ζήνωι. Βενε-
της μάρισα σωεργύσης, καὶ τινῶν τῶν ἀπ'
αὐτῶ. ὅπερ γινέσθαι ζήνων, λαβὼν τὴν ἀριά-
νῃν καὶ ὅσα ἰδωμένητη χεῖρα, εἰς ἰσαυρίαν
ἔφυγε.

Βασιλίσκος ἐν τῷ κάμπῳ ἀνηγορεύθη
βασιλεὺς, καὶ ποιεῖ αὐτὸν καίσαρα μάρτυρα τοῦ
ἰδίου υἱοῦ, καὶ ἀυγῆσαν ζηνωίδα τὴν γαμήλιον
ἐαυτοῦ, καὶ εὐθείως τῆς καὶ τῆς πίσεως καὶ αἰσθη-
σεως ἀπὸ τῆς καὶ τῆς πίσεως καὶ αἰσθη-
σεως καὶ τῆς ὀρθοδοξίας βασιλίσκου.

Ἀνεκαλέσατο διὰ τύπε βασιλίσκος τὸν
αἰλερον καὶ ὁ κναφεὺς ὃ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς με-
τῆς τῆς ἀκοιμήτων. ἐκεῖ γὰρ ἐκέρπειτο καὶ
πάντες ὅσοι ἦσαν ἐχθροὶ τῆς ἐν χαλκηδόνι
συνόδου, παρρησίαν ἔλαβον κατ' αὐτῆς καὶ ὀ-
μῆροι. συναγαγὼν ἐν ὄχλῳ ἀτακτοὺς ἀλε-
ξανδρείαν ὁ αἰλερον, σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς ὀκ-
ταγῆς βασιλίσκου λιβανεύων, εἰς τὴν ἐκκλησίαν
ἤρχετο, αὐτὸς ἐκείνους πᾶσι ὄντες ὀχμεῖναι. ἐ-
λθὼν δὲ τῆς τῆς λεγομένην ὀκταγῆς, καὶ
ἐλάττω πλάματι μεγάλῳ. καὶ κλαδύτης τῆ
ποδοῦ αὐτοῦ, μετ' εἰρήνης ὑπέστρεψεν.

Βασιλίσκος μετ' τύπε ἐκβαλὼν τὴν ἐν
χαλκηδόνι σύνοδον, ἐναντιόμηνος ὃ ἀπέλυ-
σε τὸν αἰλερον τῆς ἀλεξανδρείαν, ἐτὸν κνα-
φεῖα εἰς ἀντιόχειαν.

Τύπῳ γρηκῶ βασιλίσκος τὴν σύνοδον
ἐκβληθῆναι παρεσέταξεν. ἐπέκειτο δὲ τῆτο
καὶ ἀνάκτιον ποιῆσαι ὅπερ ὅσα ἴχουσι, πά-
σης ὁμῆς τῆς πόλεως ἀνδράσιν ἅμα καὶ γυναί-
ξιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ βασιλίσκου. συνα-
γροῦσθαι εἰς ἀνάκτιον καὶ εὐατοῦ καὶ τὸν ἀε-
νον, καὶ τὸ θυσιασθῆναι. μελανοῖς ἐνδύμα-
σιν ἡμφίεσε. δανιὴλ δὲ ὁ μέγας ἀπέβη τῆ
σύλῃ διὰ ζήλον ἐνθεον, καὶ τῶ λαῷ καὶ ἀνα-
κίῳ συνεκκλησίαζεν.

Φοβηθεὶς ὁ βασιλίσκος ἔλαττω τὴν θερμῆ-
την, ἐξῆλθε τὴ πόλεως, πᾶσι γέλασεν ὅτι
συγκλίτε μὴ συνιυχεῖν ἀνάκτιον. ἠπίετο γὰρ
ὁ λαὸς ἐμπυρέξιν τὴν πόλιν. λαβὼν δὲ δα-
νιὴλ τὸ μοναχικὸν καὶ πλῆθος ἐκ τῆς λαο-
νικῆς ἐξῆλθεν ὅπερ ὁ βασιλίσκος. καὶ μετὰ
πολλῆς παρρησίας αὐτὸν διελέχθη ὁ μονα-
χὸς ὀλύμπιος.

Μαθὼν βασιλίσκος τὸν δὸς ἰσαυρίας
κίνησιν ζήνωνος, λαβὼν ζηνωίδα τὴν γαμήλιον

αὐτῶν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπελογήσατο τὰ ἀκακία καὶ κλήρω, καὶ μοναχοῖς, καὶ τὰ δίκαια τῶν θρόνων ἀπέδωκε, δι' ἑτέρας ἰδίους καταλύσας τὰ περὶ τούτων.

Ζήνων καὶ Βραχὺ τὴν βασιλίδαν κατέλαβεν. ὁ περὶ προγενέστερον βασιλικὸν ἐλθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τὸν βασιλικὸν ἐν τῇ θείᾳ τραπέζῃ ἀπέθετο σέφανον, καὶ ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ σὺν τῇ γαμῆλῃ Ζωνῶνιδι προσέφυγεν. Ζήνων δὲ πρῶτον καταλαβὼν τὴν ἐκκλησίαν, ἀρχαρισήσας τὸ θεῶν, εἰς τὰ βασιλῆα εἰσήλθεν.

Βασιλικὸς καὶ Ζωνῶνις ἐν Βεσάμοις ἐπέμφθησαν. καὶ εἰς πολλὰ κακῶν ἐπέβησαν.

Μαρκιανὸς ὁ σύγγραμμενος Ζήνωνος, ἀντιήρην αὐτῶν, πρόφασιν λαβὼν, τὴν Λεοντίαν τὴν αὐτῆς γαμῆλῃ βασιλίδου ἰδιωτὴν τεχνῆσαι τὸν Λεοντίαν. Δριάνην δὲ τὴν Ζήνωνος ἐπιδιωξάμενος πολέμῳ κραταῖε μετὰ Ζήνωνος καὶ Μαρκιανῶν θυμῶν, κατακράτῃ Μαρκιανὸς περὶ γεγονεν καὶ πάντας συνελάσας οὐδὲν ὑπὲρ Ζήνωνος ἐφρέρεν εἰς τὰ βασιλῆα, ἔχων συνεργῶν ῥωμύλον καὶ προκόπιον οὐδὲ ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν ὑσέρῳ ἵλαζόμενοι, ἐν τῷ Ζουξίπῳ ἐχρήσθησαν. καὶ τὸν μῆνα Μαρκιανὸν χρονοῦν τῆναι ὑπὸ ἀκακίᾳ πρῶτον παρὰ σκιδάσαν, καὶ εἰς τὸ παπυρίαν κασελλίον ἐξέπεμψαν. ἐν ᾧ καὶ Βερίαν μετ' ὀλίγον ἐξέπεμψαν. ῥωμύλον δὲ καὶ προκόπον διαφυγόντες, ἐπὶ τὴν δύσιν ἐσώθησαν.

A didicisset, assumpta uxore sua Zenonide in Ecclesiam profectus, excusavit se Acacio & Clero ac Monachis. Sedi quoque Constantinopolitanae jura sua restituit, alio edicto abrogans ea quae prius constituerat.

Zeno brevi admodum tempore urbem regiam occupavit. Quo cognito Basiliscus ad Ecclesiam profectus, Imperialem coronam in sacra mensa deposuit, & ad baptisterium confugit cum uxore sua Zenonide. At Zeno ante omnia Ecclesiam ingressus, Deo gratias egit. Deinde vero in palatium perrexit.

B Basiliscus & Zenonis missi sunt Bufama. Ibi que gravibus ærumnis afflicti interierunt.

Marcianus Zenonis congener, adversus illum conspiravit, pretextum hunc arripens, quod Leontia quidem ipsius uxor Leoni imperium adeptæ Ariadne vero Zenonis uxor Leoni adhuc privato nata esset. Acri igitur prælio inter Zenonem ac Marcianum conferto, Marcianus longe superior evasit. Et cunctos qui a partibus Zenonis stabant in fugam versos, intra Palatium obsedit, Romulo ac Procopio ejus fratribus ipsum adjuvantibus. Post tridie vero capti sunt, cum in balneo Zeuxippi lavarent. Et Marcianum quidem Zeno ab Acacio presbyterum ordinari jussit, & in Papyrii castellum abduci. Quo etiam Verina non multo post abducta est. Romulus vero & Procopius fuga elapsi, in Occidentis partes se receperunt.

EX LIBRO SECVNDO.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Ζήνων φόβῳ τῶν περὶ ἑλθόντων τῆς καὶ τῆς Ἰπποκράτων ἐπέδωκεν ἐν σάσεως καλανδίων δὲ αἰτήσας τὸν Ζήωνα, ὅτι λείψανον οὐσαῖς εἰς ἀνιόχῳ ἀνεγκένη δὲ Φιλίππων τῆς μακεδονίας, ἐνθα καὶ ἐξόριστο ὁ ἀπέθανεν. ὅπερ σὺν πλείστη τιμῇ ὁποιοῦν ἐδέξαντο, δὲ τὸ δεκάοικτὼ μιλίων ἐξελθόντος τὸ πόλεως πάσης, ὡς εἰπεῖν, ἡλικίας δὲ ἵδι' αὐτὸν μέχρι τῆς δποχιζόμενοι, τῇ ἐκκλησίᾳ ἠνώθησαν μετ' ἑκατὸν ἑτη τῶν θανάτων οὐσαῖς.

Βαρνάβαν τῆς ἀποστόλου τὸ λείψανον ἀεὶ ἐστὶ ἐν κύπρῳ ὑπὸ δένδρον κεράτῳ, ἔχον ἐπὶ στήθους τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελιον.

Zeno cum Hillum metueret, Episcopus deinceps vexare desuit. Calendio vero cum id ab Imp. Zenone postulasset, Eustathii reliquias a Philippis urbe Macedoniae, in quam olim relegatus, & in qua mortuus erat Eustathius, Antiochiam deportavit. Eas Antiocheni maximo cum honore exceperunt, omnisque propemodum aetas extra urbem effusa, ad octavum decimum miliarium obviam eis processit. Hi vero qui Eustathii causam ad id usque temporis separatim collectas egerant, Ecclesiae adunati sunt, ahnis centum ab obitu Eustathii.

Barnabae Apostoli reliquiae in Cypro sub arbore siliqua repertae sunt: super ejus pectore erat Evangelium Matthaei,